

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Ülkemizde her gün en az 3 kadın, ya cinayete maruz kalmakta ya da şüpheli bir şekilde hayatını kaybetmektedir. Her yıl en az 500 kadın yaşamdan koparılmaktadır. 2008-2023 yılları arasında erkeklerin en az 4 bin 401 kadını öldürdüğü tespit edilmiştir. 2024 yılının ilk 9 ayında 295 kadın cinayete kurban giderken, 194 şüpheli kadın ölümü gerçekleşmiştir. Türkiye’de ne yazık ki şüpheli bir şekilde yaşamını yitiren kadınların sayısı ise tam olarak bilinmemektedir.

2024 yılının Ekim ayı başlarında İstanbul’da Ayşenur Halil ve İkbâl Uzuner’in aynı kişi tarafından canice öldürülmesi, Mersin’de Sonay Öztürk’ün sevgilisi tarafından boğularak hayattan koparılması, Diyarbakır’da Bedriye Işık’ın evli olduğu erkek tarafından katledilmesi, Tekirdağ’da Fatma Özdemir’in kendisine platonik aşk beslediği savunulan bir erkek tarafından silahla vurularak öldürülmesi; Türkiye Büyük Millet Meclisi’nde (TBMM) acilen Araştırma Komisyonu kurulması, daha fazla kadının cinayete maruz kalmaması için gerekli önlemlerin alınması gerekmektedir.

Türkiye’de kadınları ve aileyi koruyan İstanbul Sözleşmesi’nin yürürlükten kalktığı 1 Temmuz 2021 yılından bugüne kadar 1065 kadın öldürülmüş, 768 kadın ise şüpheli şekilde ölü bulunmuştur. Kadın cinayetlerinin sona erdirilmesi amacıyla Anayasa’nın 98 ve içtüzüğümüzün 104 ve 105. Maddeleri gereğince meclis araştırması açılmasını saygılarımızla arz ve teklif ederiz. **7 EKİM 2024**

Ay. Aliye Çizer
Antalya MV.

Nermi Yıldırım Kora
Hatay MV.

Dr. Müzeyyen ŞEVKİN
CHP Adana Milletvekili

Türkiye’de kadınlar daha çok en yakınları tarafından öldürülmektedir. En çok da evlerinde öldürülen kadınlar sokak ortasında da, iş yerinde de ölüme maruz kalmaktadır. Güpegündüz saat farkı olmaksızın yaşamdan koparılan kadınları koruyan yasalar etkin bir şekilde uygulanmamaktadır.

Kadına yönelik şiddetin önlenmesinde en önemli yasal dayanak olan 6284 sayılı Kanun’un etkin uygulanmadığı, uygulamayanların yargılanmadığı bu düzlemde kadına yönelik şiddet suçlarının işlenmesi kaçınılmazdır.

Kadına yönelik şiddetle mücadele etmenin tek yolu, bu sorunun sebebi olan toplumsal cinsiyet eşitsizliği ile mücadeledir. Bu mücadelenin en net ve kapsamlı ifadesi İstanbul Sözleşmesi’ndedir. Sözleşmeden imza çekenlerin, gözünü 6284 sayılı kanuna dikenlerin göstermelik kanun teklifleri ile kadına yönelik şiddetle mücadele etmesi mümkün değildir. Kadınlar, Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan’ın 20 Mart 2021’de Resmi Gazete’de yayımladığı kararnameyle Türkiye’nin İstanbul Sözleşmesi’nden çekildiğini açıklamasına karşı durmaya devam edecek, İstanbul Sözleşmesi’nden de haklarından da vazgeçmeyecektir.

İstanbul Sözleşmesi, kadınları korumaya dönük bir gelişme olarak hayata geçirilmiş ancak sonrasında atılan yanlış adımlar kadın ve çocukları tam anlamıyla korumasız bırakmıştır.

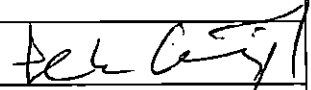
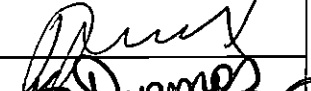
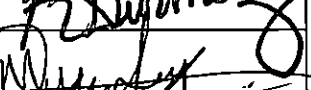
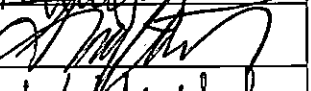
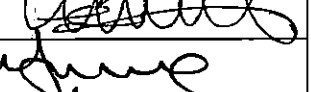
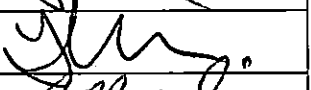
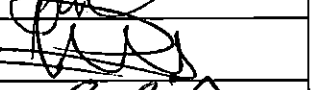
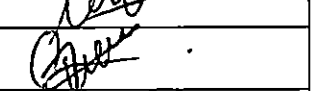
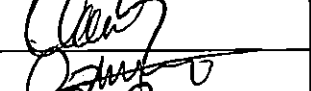
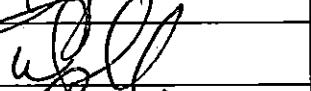
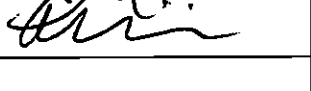
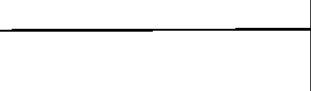
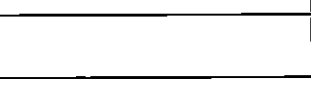
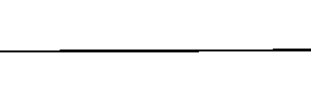
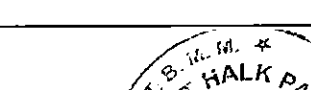
Kadınların, çocukların öldürülmesinin önüne geçilmek zorundadır. Kadına yönelik şiddet ve ev içi şiddetten arınmış bir Avrupa oluşturmak için yapılan İstanbul Sözleşmesi, kadınlar için son derece önem taşımakta ancak Türkiye'de imzalanmasına, adının da 'İstanbul' olmasına rağmen yürürlükten kaldırılmıştır. Kadınları şiddete karşı korumak, kadına yönelik her türlü ve ev içi şiddeti önlemek, kovuşturmak ve tamamen sona erdirmek" amacını taşıyan İstanbul Sözleşmesi yeniden hayata geçmelidir. 6284 sayılı yasanın etkin olarak uygulanması sağlanmalıdır.

Türkiye'de öldürülen kadınlardan yarısından çoğu ateşli silahla yaşamdan koparılmaktadır. Türkiye'nin en önemli sorunlarından biri de bireysel silahlanmadır. Bireysel silahlanma en çok kadınları vurmaktadır. Türkiye'de ruhsatsız silah sayısının 36 milyona dayandığı bilinmektedir.

Türkiye'de kadın cinayetleri ve kadına yönelik şiddet tahammül edilemez bir hal almıştır. Kadına yönelik şiddet ve kadın cinayetleri politiktir, çünkü şiddeti önlemede ve şiddet mağdurunu korumada devletin yükümlülükleri vardır. Kadınların erkeklerle eşit haklara sahip olduğu Anayasal güvence altındadır. Yine Anayasada özellikle kadınların ve çocukların korunması için pozitif ayrımcılığa da vurgu yapılmaktadır. Çeşitli hafifletici sebepler gösterilerek cezai indirim veya meşrulaştırma sona erdirilmelidir. Kadına yönelik şiddet, taciz ve tecavüzlerin sonlanması, suçluların hak ettikleri cezayı almalarına dönük müeyyidelerin uygulanması, mağdurların haklarının aranmasına yönelik var olan yasalar hayata geçirilmelidir. Kadınların siyasete katılımı, eşit temsili için imzaladığı uluslararası sözleşmeler hayata geçirilmelidir. Belediyelerin, kadın hakları eşitlik politikaları geliştirmeleri, kadın danışma/dayanışma merkezleri, cinsel şiddet kriz merkez birimleri oluşturmaları, kreşler ve kadın destek birimlerini hayata geçirmesi büyük önem arz etmektedir.

823... Sayılı Meclis Araştırması Önergesinin İmza Çizelgesi

Adı Soyadı	Seçim Bölgesi	İmza
TEKİN BİNGÖL	ANKARA	
TALİH ÖZCAN	DÜZCE	
Kadim Durmaz	Tokat	
Mehmet TAHTASIZ	GORUM	
Cumhur UZUN	MUGLA	
Mustafa ERDEM	ANTALYA	
Yunus Emre	İSTANBUL	
Hikmet Yalın Halıcı	İsparta	
Baris BEKTAŞ	Konya	
SEMRA DİNÇER	ANKARA	
ULAS KARASU	Sivas MV	
Şeref ARPAÇI	Denizli M	
Mehmet GÜZGÖRANLAR	HATAY MV	
GİZEM ÖZCAN	Muğla Mv.	
Ali R. GİZLER	Kocaeli Mv	
Orhan SARIBAL	Bursa MV.	
Özgür Ercan İNCEŞU	Ardahan Mv.	
Orhan SÖNMEZ	Adana Mv.	
Türker AYEĞİ	Kolu Mv	